

Wtorek, 6 lipca 2010 r.

54. uważa, że osoby zaangażowane we wdrażanie środków w zakresie dostępu do rynku pracy lub środków mających na celu przygotowanie ich do (ponownego) wejścia na rynek pracy, jak również organizacje społeczeństwa obywatelskiego świadczące usługi na rzecz tych osób lub reprezentujące je, powinny uczestniczyć w opracowywaniu, wdrażaniu i wykonywaniu strategii, które je dotyczą;

55. zwraca uwagę, że zaangażowanie partnerów społecznych i organizacji społeczeństwa obywatelskiego w kształtowanie polityki oraz jej realizację jest różne w poszczególnych państwach członkowskich, ale ogólnie obserwuje się tendencję do wykorzystywania szerszego wachlarza instrumentów do realizacji celów politycznych; jest przekonany, że jakość uznania społecznego i instytucjonalnego, jakim cieszą się partnerzy społeczni, powinna nadal poprawiać się na szczeblu krajowym oraz powinno być ono znaczniejsze, ponieważ jest prawdopodobnie głównym czynnikiem jakości ich wkładu; podkreśla jednak przede wszystkim, że jakość dialogu społecznego znacznie różni się w zależności od kraju i sektora, apeluje również do partnerów społecznych o wypracowanie prawdziwego partnerstwa społecznego na wszystkich szczeblach;

56. uważa, że układy zbiorowe okazały się być skutecznym instrumentem utrzymywania zatrudnienia oraz że pozwalają one pracodawcom i pracownikom znaleźć skuteczne rozwiązania umożliwiające uporanie się ze spadkiem koniunktury; podkreśla w tym kontekście znaczenie zdecydowanego porozumienia między partnerami społecznymi w ramach systemów krajowych, gdzie ochrona prawa pracy jest ograniczona do minimum;

57. jest przekonany, że pomyślny dialog społeczny w miejscu pracy jest w głównej mierze zdeterminowany udogodnieniami, z jakich przedstawiciele pracowników mogą korzystać w odniesieniu do skutecznego przekazywania informacji, regularnych szkoleń i wystarczającej ilości czasu;

58. jest przekonany, że rządy odgrywają decydującą rolę w gwarantowaniu warunków niezbędnych do skutecznych układów zbiorowych mających charakter integracyjny i obejmujących struktury trójstronne angażujące partnerów społecznych, w sposób istotny, ustalony na szczeblu instytucjonalnym, oraz na jednakowych warunkach, w kształtowanie polityki publicznej, zgodnie z krajowymi praktykami i tradycjami;

*

* *

59. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Komitetowi Ochrony Socjalnej, Europejskiemu Komitetowi Zatrudnienia, rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz krajom kandydującym.

Zielona księga Komisji dotycząca gospodarowania bioodpadami w Unii Europejskiej

P7_TA(2010)0264

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 6 lipca 2010 r. w sprawie zielonej księgi Komisji w sprawie gospodarowania bioodpadami w Unii Europejskiej (2009/2153(INI))

(2011/C 351 E/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 191 i 192 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, mające na celu wspieranie wysokiego stopnia ochrony zdrowia ludzkiego oraz środowiska naturalnego,
- uwzględniając zieloną księgę Komisji Europejskiej w sprawie gospodarowania bioodpadami w Unii Europejskiej (COM(2008)0811),
- uwzględniając wnioski przyjęte przez Radę Unii Europejskiej na posiedzeniu w dniu 25 czerwca 2009 r. (11462/09 z dnia 26 czerwca 2009 r.),

Wtorek, 6 lipca 2010 r.

- uwzględniając dyrektywę 2006/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie odpadów ⁽¹⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów ⁽²⁾,
- uwzględniając stanowisko z dnia 17 stycznia 2002 r. w sprawie ostatecznego wspólnego stanowiska Rady w celu przyjęcia decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej utworzenia szóstego wspólnotowego programu działań w dziedzinie środowiska ⁽³⁾,
- uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 12 marca 2008 r. zatytułowaną „Zrównoważone rolnictwo i biogaz: potrzeba przeglądu prawodawstwa UE” ⁽⁴⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 4 lutego 2009 r. zatytułowaną „2050: przyszłość zaczyna się dziś – zalecenia dla przyszłej zintegrowanej polityki ochrony klimatu UE” ⁽⁵⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 10 kwietnia 2008 r. w sprawie średniookresowego przeglądu szóstego wspólnotowego programu działań w zakresie środowiska naturalnego ⁽⁶⁾,
- uwzględniając stanowisko z dnia 14 listopada 2007 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej ramy dla ochrony gleby oraz zmieniającej dyrektywę 2004/35/WE ⁽⁷⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie strategii tematycznej w dziedzinie ochrony gleby ⁽⁸⁾,
- uwzględniając stanowisko z dnia 25 października 2005 r. w sprawie wspólnego stanowiska Rady mającego na celu przyjęcie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przemieszczania odpadów ⁽⁹⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 29 września 2005 r. w sprawie udziału odnawialnej energii w UE oraz propozycji konkretnych działań ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając stanowisko z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie wspólnego stanowiska Rady mającego na celu przyjęcie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 13 lutego 2007 r. w sprawie strategii tematycznej w sprawie recyklingu odpadów ⁽¹²⁾,
- uwzględniając art. 48 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności oraz opinie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi (A7-0203/2010),

⁽¹⁾ Dz.U. L 114 z 27.4.2006, s. 9.

⁽²⁾ Dz.U. L 182 z 16.7.1999, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 271 E z 7.11.2002, s. 154.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 66 E z 20.3.2009, s. 29.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 67 E z 18.3.2010, s. 44.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 247 E z 15.10.2009, s. 18.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 282 E z 6.11.2008, s. 281.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 282 E z 6.11.2008, s. 138.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 272 E z 9.11.2006, s. 59.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 227 E z 21.9.2006, s. 599.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 286 E z 27.11.2009, s. 81.

⁽¹²⁾ Dz.U. C 287 E z 29.11.2007, s. 135.

Wtorek, 6 lipca 2010 r.

- A. mając na uwadze, że inicjatywa Komisji zawarta w zielonej księdze stanowi okazję do podjęcia wspólnotowych działań w zakresie gospodarowania bioodpadami,
- B. mając na uwadze, że odpowiednie gospodarowanie bioodpadami przynosi korzyści nie tylko dla środowiska, ale również korzyści społeczne i gospodarcze,
- C. mając na uwadze, że art. 2 ust 4 dyrektywy ramowej w sprawie odpadów przewiduje możliwość ustanowienia w odrębnych dyrektywach przepisów szczegółowych lub uzupełniających w celu regulacji gospodarowania poszczególnymi kategoriami odpadów,
- D. mając na uwadze, że dyrektywa 1999/31/WE w sprawie składowania odpadów nie gwarantuje wystarczających instrumentów dla zrównoważonego gospodarowania odpadami organicznymi,
- E. mając na uwadze rozproszenie przepisów dotyczących gospodarowania bioodpadami oraz fakt, że obecnie obowiązujące instrumenty prawne nie wystarczają, aby osiągnąć zamierzone cele w zakresie skutecznego gospodarowania bioodpadami; mając na uwadze potrzebę odrębnej dyrektywy w sprawie gospodarowania bioodpadami; mając na uwadze, że kompilacja wszystkich rozproszonych przepisów w zakresie gospodarowania bioodpadami w jednym akcie prawnym byłaby sama w sobie operacją doskonalenia przepisów i lepszego stanowienia prawa, a ponadto przyniosłaby uproszczenie, większą zrozumiałość, lepsze monitorowanie, egzekwowanie wdrażania i pewność prawną, gwarantując długoterminowe zaufanie publicznych i prywatnych inwestorów,
- F. mając na uwadze, że we wnioskach z konferencji poświęconej recyklingowi bioodpadów w Europie, która odbyła się w Barcelonie dnia 15 lutego 2010 r. z udziałem Rady, Komisji i Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾, stwierdzono, że konieczne jest podjęcie działań w celu stworzenia europejskich ram prawnych w dziedzinie bioodpadów, gdyż jest to właściwy ku temu moment,
- G. mając na uwadze, że odrębna dyrektywa w sprawie bioodpadów powinna charakteryzować się niezbędną elastycznością, pozwalającą objąć różne dostępne możliwości gospodarowania odpadami ze względu na dużą liczbę zmiennych czynników lokalnych, jakie należy wziąć pod uwagę,
- H. mając na uwadze niezbadany potencjał bioodpadów, którymi gospodaruje się w poszczególnych państwach członkowskich według bardzo zróżnicowanych strategii politycznych; mając na uwadze, że należy ulepszyć gospodarowanie tymi odpadami w celu skutecznego i zrównoważonego zarządzania zasobami; mając na uwadze, że należy zwiększyć selektywną zbiórkę bioodpadów, aby osiągnąć cele dotyczące recyklingu i energii odnawialnych, przyczyniając się do osiągnięcia celów strategii UE 2020, w szczególności w ramach inicjatywy wzorcowej w zakresie efektywności wykorzystania zasobów,
- I. mając na uwadze, że selektywna zbiórka umożliwia w szczególności optymalne gospodarowanie pewnymi rodzajami bioodpadów, takimi jak odpady kuchenne na poziomie konsumentów i usług gastronomicznych oraz odpadami ulegającymi biodegradacji i odpadami nadającymi się do kompostowania z restauracji, w których wykorzystuje się naczynia jednorazowego użytku,
- J. mając na uwadze, że kompostowanie odpadów organicznych pozwala na recykling produktów ulegających biodegradacji i nadających się do kompostowania objętych już inicjatywą wspólnotową (inicjatywa rynków pionierskich),
- K. mając na uwadze potrzebę określenia norm jakości w zakresie przetwarzania bioodpadów i jakości kompostu na szczeblu UE; mając na uwadze, że dzięki regulacji parametrów dotyczących jakości kompostu, uwzględniającej zintegrowane podejście zapewniające identyfikowalność, jakość i bezpieczeństwo stosowania, możliwe będzie zdobycie zaufania konsumenta do tego produktu; mając na uwadze, że należy podzielić kompost na kategorie według jakości, tak by stosowanie kompostu nie powodowało szkód dla gleby i wód gruntowych, a w szczególności dla produktów rolnych wytwarzanych na tych glebach,
- L. mając na uwadze, że aby osiągnąć cele wyznaczone w zakresie ograniczania składowania bioodpadów na wysypiskach, które zrealizowano w niewielkim stopniu, potrzebne są dodatkowe wytyczne prawne,

⁽¹⁾ Komunikat Sekretariatu Generalnego Rady z dnia 9 marca 2010 r., dokument Rady 7307/10.

Wtorek, 6 lipca 2010 r.

- M. mając na uwadze, że konieczne mogą okazać się środki ochronne, aby zagwarantować, że stosowanie kompostu nie spowoduje zanieczyszczenia gleby ani wód gruntowych,
- N. mając na uwadze, że należy również rozważyć i poddać ocenie możliwości stosowania kompostu niskiej jakości, aby uniknąć szkód dla środowiska i zdrowia ludzkiego; mając również na uwadze, że właściwe zdefiniowanie na szczeblu UE możliwości wykorzystywania niskiej jakości kompostu oraz ustalania, kiedy kompost jest uważany za produkt, a kiedy za odpad, pozwoliłoby państwom członkowskim na lepszą orientację w procesie podejmowania decyzji dotyczących wykorzystania kompostu,
- O. mając na uwadze, że inicjatywa „Europa efektywnie korzystająca z zasobów” jest jedną z wzorcowych inicjatyw strategii Europa 2020, w związku z czym należy propagować efektywność wykorzystania zasobów; mając na uwadze, że recykling bioodpadów sprzyja zwiększeniu efektywności wykorzystania zasobów,
- P. mając na uwadze, że wilgotne bioodpady obniżają skuteczność spalania; mając na uwadze, że spalanie bioodpadów jest pośrednio zalecane w dyrektywie w sprawie wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych; mając na uwadze, że do zwalczania zmian klimatu może w większym stopniu przyczynić się recykling bioodpadów poprzez kompostowanie w celu poprawy jakości gleby oraz sekwestracji węgla, co nie jest obecnie promowane przez dyrektywę w sprawie wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych,
- Q. mając na uwadze, że fermentacja beztlenowa mająca miejsce w trakcie produkcji biogazu to skuteczny sposób odzyskiwania energii; mając na uwadze, że odpad przefermentowany można wykorzystać do produkcji kompostu,
- R. mając na uwadze, że głównym celem właściwego gospodarowania bioodpadami powinny być wyniki, co pozwoli uwzględnić wszystkie techniczne możliwości gospodarowania bioodpadami w celu wspierania innowacji, badań naukowych i konkurencyjności,
- S. mając na uwadze dużą synergię między przechodzeniem na społeczeństwo recyklingu rozwijającym gospodarkę niskoemisyjną a możliwościami tworzenia miejsc pracy w tej dziedzinie, a także związaną z nimi potrzebę przeznaczenia środków na analizę wpływu na środowisko pracy, gromadzenia bioodpadów oraz gospodarowania nimi,
- T. mając na uwadze, że Komisja i państwa członkowskie powinny wspierać akcje uświadamiające znaczenie tej dziedziny dla ochrony środowiska, zwłaszcza w szkołach, aby wspierać zrównoważone gospodarowanie komunalnymi odpadami stałymi i uświadamiać korzyści płynące z selektywnej zbiórki odpadów; mając na uwadze w związku z tym rolę, jaką odgrywają gminy i przedsiębiorstwa komunalne w dostarczaniu obywatelom porad i informacji na temat zapobiegania powstawaniu odpadów,
- U. mając na uwadze, że bioodpady stanowią ponad 30 % komunalnych odpadów stałych; mając na uwadze, że bioodpady, których ilość w Unii Europejskiej stale wzrasta, są ważnym źródłem emisji gazów cieplarnianych i przynoszą inne negatywne dla środowiska skutki, kiedy są składowane na wysypiskach, w sytuacji, gdy gospodarowanie odpadami stanowi czwarte co do wielkości źródło emisji gazów cieplarnianych,
- V. mając na uwadze, że nie tylko bioodpady wytwarzane przez gospodarstwa domowe są w praktyce przetwarzane przy zastosowaniu zrównoważonych metod,
- W. mając na uwadze, że należy zorganizować gospodarowanie tymi odpadami zgodnie z „hierarchią odpadów”: zapobieganie i ograniczanie; ponowne wykorzystanie; recykling; inne rodzaje odzysku, a mianowicie do celów energetycznych i na ostatnim miejscu składowanie na wysypiskach, zgodnie z art. 4 dyrektywy ramowej w sprawie odpadów, zgodnie z którym recykling odpadów jest dużo bardziej pożądaną metodą niż ich spalanie, ponieważ nie tylko pozwala uniknąć tworzenia metanu, lecz także przyczynia się do przeciwdziałania zmianom klimatu dzięki sekwestracji węgla oraz poprawie jakości gleby; mając na uwadze, że zapobieganie jest głównym celem gospodarowania bioodpadami i pozwala w szczególności przeciwdziałać powstawaniu odpadów żywnościowych i odpadów zielonych, na przykład poprzez lepsze projektowanie parków publicznych z roślinami i krzewami niewymagającymi dużych nakładów konserwacyjnych,

Wtorek, 6 lipca 2010 r.

- X. mając na uwadze, że aby dokonać postępów w zakresie skutecznego z punktu widzenia ochrony środowiska gospodarowania bioodpadami, konieczne jest uzupełnienie go w zintegrowany sposób polityką energetyczną i polityką w dziedzinie ochrony gleby, w zgodzie z celami łagodzenia zmiany klimatu; mając na uwadze, że dodatkową korzyścią jest zachowanie różnorodności biologicznej, gdy przetwarzane odpady stosowane są jako substytut torfu, dzięki czemu chroni się ekosystemy terenów podmokłych,
- Y. mając na uwadze, że fermentacja beztlenowa służąca do produkcji gazu z bioodpadów może stanowić wartość dodaną w zrównoważonym gospodarowaniu odpadami w UE oraz osiągnięciu w zrównoważony sposób celów UE w zakresie energii odnawialnej,
- Z. mając na uwadze konieczność uznania bioodpadów za cenne zasoby, które można wykorzystać do produkcji kompostu wysokiej jakości, który przyczyni się do przeciwdziałania degradacji gleby w Europie, utrzymując produktywność gleby, zmniejszając stosowanie nawozów sztucznych w rolnictwie, zwłaszcza tych wyprodukowanych na bazie fosforu, i zwiększając zdolność gleby do magazynowania wody,
- AA. mając na uwadze różnice pomiędzy różnymi systemami gospodarowania odpadami w poszczególnych państwach członkowskich oraz że składowanie odpadów na wysypiskach, chociaż jest metodą najgorszą dla środowiska naturalnego, nadal jest najczęściej stosowaną w UE metodą unieszkodliwiania komunalnych odpadów stałych,
- AB. mając na uwadze ekologiczne zalety paliw produkowanych z bioodpadów, stosowanych w transporcie,
- AC. mając na uwadze konieczność wspierania badań naukowych i innowacji technologicznych w zakresie gospodarowania bioodpadami,
- AD. mając na uwadze, że selektywna zbiórka odpadów pozwala obecnie uniknąć zanieczyszczeń i przyczynić się do osiągnięcia celu, jakim jest uzyskanie kompostu wysokiej jakości, dostarczyć materiały wysokiej jakości do recyklingu bioodpadów i zwiększyć skuteczność odzysku energii,
- AE. mając na uwadze, że dostępne wyniki badań oraz doświadczenia państw członkowskich dowodzą, że selektywna zbiórka odpadów jest zarówno praktyczna, jak i ma charakter zrównoważony zarówno pod względem środowiskowym, jak i gospodarczym, i że powinna być obowiązkowa; mając na uwadze, że selektywna zbiórka powinna być wstępnym wymogiem do produkcji kompostu wysokiej jakości,

Ustawodawstwo

1. wzywa Komisję do dokonania przeglądu istniejących przepisów dotyczących bioodpadów, aby, przestrzegając zasady pomocniczości, opracować przed końcem 2010 r. wniosek w sprawie dyrektywy szczegółowej obejmującej między innymi:
 - wprowadzenie w państwach członkowskich obowiązkowego systemu selektywnej zbiórki odpadów, za wyjątkiem przypadków, w których nie będzie to najlepszą opcją ze względów finansowych lub ochrony środowiska,
 - recykling bioodpadów,
 - jakościową klasyfikację różnych typów kompostu uzyskiwanego z bioodpadów;
2. wzywa Komisję do określenia w ramach krajowych planów redukcji emisji wielkość ekwiwalentu emisji CO₂ uzyskiwanego w procesie recyklingu i kompostowania odpadów organicznych;
3. zauważa, że przyszłe ramy Unii Europejskiej dostarczą wielu państwom członkowskim wskazówek prawnych oraz wyjaśnień i zachęca je do inwestowania w gospodarowanie bioodpadami; wzywa Komisję do wspierania państw członkowskich przy wprowadzaniu systemów segregacji odpadów oraz do określenia ambitnych i wiążących celów w zakresie recyklingu takich odpadów;

Wtorek, 6 lipca 2010 r.

4. przypomina, że art. 8 ust. 2 pkt iv) szóstego wspólnotowego programu działań w zakresie środowiska naturalnego (2001-2010) z dnia 22 lipca 2002 r. w nakładzie na Komisję obowiązek opracowania przepisów w sprawie odpadów ulegających biodegradacji jako jednego z priorytetowych działań służących osiągnięciu celu zrównoważonego wykorzystania zasobów naturalnych i odpadów oraz gospodarowania nimi, lecz osiem lat później nie przedstawiono żadnego wniosku ustawodawczego, co jest nie do przyjęcia;

5. wzywa Komisję, by w ramach oceny wpływu wypracowała ulepszony system gospodarowania bioodpadami w zakresie recyklingu selektywnie gromadzonych bioodpadów, korzystnego dla rolnictwa i środowiska wykorzystania kompostowania, mechanicznego/biologicznego przetwarzania odpadów oraz wykorzystania bioodpadów do produkcji energii; uważa, że powyższa ocena wpływu powinna stanowić podstawę do przygotowania nowych wspólnotowych ram prawnych dotyczących odpadów ulegających biodegradacji;

Zastosowanie

6. wzywa Komisję do określenia wspólnie z państwami członkowskimi kryteriów produkcji i stosowania kompostu wysokiej jakości i do przyjęcia minimalnych wymogów dotyczących produktów końcowych, zgodnie z art. 6 dyrektywy ramowej w sprawie odpadów, co pozwoli podzielić kompost na poszczególne kategorie jakości wynikające z przetwarzania bioodpadów w ramach zintegrowanej strategii, zapewniając ponadto jakość i identyfikowalność produktu oraz bezpieczeństwo jego stosowania;

Energetyka

7. uważa, że fermentacja beztlenowa jest szczególnie przydatna w przypadku bioodpadów, ponieważ w jej wyniku powstaje dodatek do wzbogacania gleby bogaty w składniki odżywcze, odpad przefermentowany, a także biogaz stanowiący energię odnawialną, która może zostać przetworzona na biometan lub wykorzystana do wytwarzania energii elektrycznej dla obciążenia podstawowego;

8. uważa, że aby spalanie bioodpadów mogło stać się realną alternatywą w kontekście hierarchii postępowania z odpadami, należy spełnić podstawowy warunek, tj. spalaniu odpadów musi towarzyszyć odzyskiwanie energii;

9. podkreśla, że przy wykorzystywaniu bioodpadów do produkcji energii należy zwracać uwagę na efektywność energetyczną i zrównoważony rozwój, i że w związku z tym produkty będące rezultatem przetwarzania muszą być przede wszystkim wykorzystywane w jak najbardziej wydajny sposób; dlatego też przypomina, że selektywna zbiórka odpadów ma zasadnicze znaczenie dla spełnienia przepisów dyrektywy w sprawie składowania odpadów⁽¹⁾, dostarczenia wysokiej jakości materiałów dla recyklingu bioodpadów i poprawy efektywności odzyskiwania energii;

10. zwraca uwagę, że aby podwyższyć współczynnik ograniczenia składowania, recyklingu i odzysku, należy korzystać ze wszystkich narzędzi i rozwiązań technologicznych maksymalizujących recykling lub odzysk u źródła;

11. uważa, że bioodpady są cennym zasobem odnawialnym do produkcji energii elektrycznej i biopaliw wykorzystywanych w transporcie i rozprowadzania w sieci gazowej dzięki możliwości przetworzenia biogazu na biometan (głównie metan – od 50 do 75 % – oraz dwutlenek węgla), i wzywa Komisję do przeanalizowania i promowania sposobów stosowania bioodpadów do produkcji biogazu;

12. podkreśla, że należy zwiększyć skalę kierowania bioodpadów do dalszej obróbki, zauważa w tym kontekście, że bioodpady mogą przyczynić się do realizacji celu UE, jakim jest uzyskiwanie do 2020 r. 20 % energii z odnawialnych źródeł, a także założeń dyrektywy UE w sprawie jakości paliw; przypomina, że dyrektywa w sprawie odnawialnych źródeł energii popiera wykorzystanie wszystkich rodzajów biomasy, w tym bioodpadów do wytwarzania energii, jako odnawialnego źródła energii, oraz że biopaliwa wyprodukowane z odpadów liczą się podwójnie w odniesieniu do celu, jakim jest 10 % wykorzystanie odnawialnych źródeł energii w transporcie; wzywa zatem państwa członkowskie do uwzględnienia w prawodawstwie krajowym odzyskiwania energii z części odpadów ulegającej biodegradacji, jako część zintegrowanej polityki hierarchii przetwarzania odpadów i usilnie zachęca je do dzielenia się najlepszymi praktykami;

⁽¹⁾ Dyrektywa 1999/31/WE, punkt preambuły 17.

Wtorek, 6 lipca 2010 r.

Badania i innowacje

13. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania i promowania badań naukowych i innowacji technologicznych w zakresie gospodarowania bioodpadami;

14. wzywa Komisję do dalszego angażowania się w badania nad metodami przetwarzania bioodpadów, aby we właściwszy sposób ocenić pozytywny wpływ na glebę, jak również odzyskiwanie energii oraz wpływ na środowisko;

Uświadamianie i informowanie

15. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania akcji uświadamiających znaczenie bioodpadów, zwłaszcza w szkołach i instytucjach szkolnictwa wyższego, aby propagować lepsze wzorce zachowań w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów, wspierać zrównoważone gospodarowanie bioodpadami i komunalnymi odpadami stałymi oraz uświadamiać obywatelom konieczność zapobiegania powstawaniu odpadów, recyklingu oraz korzyści płynące z selektywnej zbiórki biologicznego przetwarzania bioodpadów; podkreśla w związku z tym istotną rolę, jaką odgrywają miasta, gminy i przedsiębiorstwa komunalne w zapewnianiu obywatelom porady i informacji na temat zapobiegania powstawaniu odpadów;

Aspekty dotyczące środowiska

16. uważa, że przetwarzane bioodpady powinny być wykorzystane do konserwacji substancji organicznych i obiegu substancji odżywczych, zwłaszcza fosforanów, wskutek ich recyklingu do gleby i w związku z tym wzywa Komisję do uznania, że konieczne jest testowanie strategii politycznych pod kątem ich wpływu na minimalizowanie zbyt szybkiego wyczerpywania światowych zasobów fosforanów;

17. nalega na konieczność uznania bioodpadów nie zawierających substancji szkodliwych za cenne zasoby w produkcji kompostu dobrej jakości;

18. uważa, że przyszłość rolnictwa zależy również od utrzymania i przywrócenia żyzności gleb; zauważa, że wykorzystywanie kompostu dobrej jakości w rolnictwie może przyczynić się do ochrony produktywności gruntów, do zwiększenia zdolności gleb do zatrzymywania wody i pochłaniania dwutlenku węgla oraz do ograniczania stosowania nawozów sztucznych; podkreśla rolę państw członkowskich w stosowaniu kompostu wysokiej jakości na gruntach rolnych;

19. przypomina, że podczas kompostowania utrudnione może być kontrolowanie wydzielanych przez substancje składowane gazów, co może stanowić poważne zagrożenie dla środowiska naturalnego i atmosfery; przypomina, że prawidłowe kompostowanie, szczególnie bioodpadów komunalnych, wymaga również zabezpieczenia wód gruntowych przed odciekami z kompostowni;

20. podkreśla, że z myślą o osiągnięciu założeń na różnych poziomach (przeciwdziałanie ociepleniu klimatu, degradacji i erozji gleb, osiągnięcie celów w zakresie odnawialnych źródeł energii), połączenie kompostowania i fermentacji selektywnie gromadzonych bioodpadów, jeżeli jest to wykonalne, jest niezaprzeczalnie korzystnym rozwiązaniem, które należy popierać;

21. w związku z tym wzywa Komisję do zaproponowania krajowych celów w zakresie recyklingu bioodpadów, aby ograniczyć ilość bioodpadów przeznaczonych do najmniej pożądaných rozwiązań w dziedzinie gospodarki odpadami, jak składowanie, czy spalanie;

Zgodność z dyrektywą w sprawie składowania odpadów

22. przypomina, że gospodarowanie takimi odpadami należy organizować zgodnie z hierarchią metod gospodarowania odpadami: zapobieganie powstawaniu odpadów, recykling, inne rodzaje odzyskiwania energii, w tym do celów produkcji energii oraz, jako ostateczne rozwiązanie, składowanie odpadów (art. 5 dyrektywy 1999/31/WE oraz dyrektywa 2008/98/WE⁽¹⁾); wzywa Komisję, aby z większą starannością kontrolowała przestrzeganie i stosowanie przepisów dotyczących składowania odpadów w całej Unii Europejskiej;

⁽¹⁾ Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3.

Wtorek, 6 lipca 2010 r.

23. przyjmuje do wiadomości fakt, że pomiędzy różnymi systemami gospodarowania odpadami w poszczególnych państwach członkowskich istnieją różnice wynikające z rozbieżności w ustawodawstwie krajowym oraz że składowanie odpadów nadal jest najczęściej stosowaną w UE metodą unieszkodliwiania komunalnych odpadów stałych; wzywa państwa członkowskie do zacieśnienia współpracy i wymiany najlepszych praktyk w dziedzinie przetwarzania bioodpadów;

24. uznaje, że mechaniczno-biologiczne przetwarzanie odpadów jest skutecznym rozwiązaniem umożliwiającym uniknięcie składowania znacznych ilości odpadów gnilących i wykorzystanie ich do kompostowania, fermentacji beztlenowej i odzyskiwania energii;

Aspekty gospodarcze

25. uważa, że zachęty finansowe są potrzebne dla rozpowszechnienia tej oddzielnej zbiórki i innych systemów gospodarowania bioodpadami, które optymalizują odzyskiwanie zasobów;

26. podkreśla, że aby zachęcać do rozwoju europejskiego rynku kompostu konieczne jest polepszenie gospodarowania bioodpadami i harmonizacja norm jakości;

27. jest zdania, że zwrot dodatkowych kosztów wynikłych z odprowadzenia zanieczyszczeń powinien przebiegać w myśl zasady „zanieczyszczający płaci”, tak aby koszty negatywnych efektów zewnętrznych rozprowadzania bioodpadów nie były ponoszone przez rolnictwo;

28. podkreśla fakt, że w wielu państwach członkowskich już istnieje pewna infrastruktura, ale konieczne są zachęty finansowe w celu utworzenia i ustanowienia potencjalnych rynków kompostu i odpadu przefermentowanego, bioenergii i biopaliwa powstałych z bioodpadów;

29. podkreśla korzyści dla środowiska naturalnego płynące z wytwarzania z bioodpadów paliw stosowanych w sektorze transportowym; wzywa państwa członkowskie, aby w świetle „hierarchii odpadów” wzięły pod uwagę ten aspekt przy wdrażaniu zmienionej dyrektywy ramowej w sprawie odpadów oraz wzywa Komisję do włączenia tej kwestii do wytycznych w sprawie jej stosowania;

30. domaga się, by Komisja uwzględniła we wszystkich obecnych lub dodatkowych ocenach oddziaływania, które sporządza w tym zakresie, rodzaje zachęt ekonomicznych, funduszy i środków pomocowych, które mogą zostać uruchomione lub stworzone, aby zapewnić rozwój i wprowadzenie do użycia technologii umożliwiających właściwe gospodarowanie bioodpadami;

*

* *

31. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.
